

13de Januar d. A. med en Dagsorden, der blev vedtagen enstemmig af Tinget og begynder saaledes — jeg skal tillade mig at oplæse Begyndelsen: „Folketinget opfordrer Regeringen til i en nær Fremtid at forelægge Rigsdagen Lovforslag om en ny Rettergangsmaade for Krigsmagten.“ Jeg skal ikke fortsætte, men der staar altsaa „i en nær Fremtid“, og jeg vil derfor i den Anledning bemærke med Hensyn til dette Spørgsmaal, at jeg senere kun har sporet det i § 23 paa Marineministeriets Budget, hvor der nemlig er optaget en lille Bevilling paa 350 Kr. til Foredrag eller til Kursus i Retspleje for Intendanterne i Marinen. Det vil muligvis være i det høje Tingens Grindring, at jeg i sidste Samling fremførte, at disse Intendant i Marinen tjene som Auditører om Bord, men hidtil ikke have haft Spor af juridisk Uddannelse. Her er altsaa en af de smaa Anker tilstræbt afhjulpen, og det kan jeg kun være taknemmelig for, jeg vil haabe, det vil faa nogen Virkning; men det store Spørgsmaal bliver jo tilbage. I Djebliffet er Spørgsmaalet om Retsplejen jo ret aktuelt, og jeg tør sige, at man baade i Hæren og i Flaaden med ikke ringe Bængsel imødefer en Løsning eller i alt Fald Udstaten til en Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg henholder mig navnlig til den højtærede Krigsministers Udtalelser forleden Dag, da han udtalte Ønsket om det bedste Forhold mellem Befolkningen og Hæren, og føjer dertil, at jeg vil anse en Forandring af Retsplejen for et Fundament af største Betydning netop for et godt Forhold mellem Befolkningen og Militæretaten. Jeg tillader mig da at forespørge den højtærede Krigsminister og den højtærede Marineminister om, hvilke Skridt de maatte have foretaget i Anledning af denne Dagsorden, og om man i Henhold til Dagsordenen i den nærmeste Fremtid maatte kunne vente et Forslag fra de højtærede Ministre. — Det sidste Spørgsmaal, jeg har at gøre, foregriber egentlig en Adresse, som det er mig meddelt er bleven vedtagen og vil blive indsendt til Regeringen og Rigsdagen, og vedrører min Valgtreds Frederiksberg. Det drejer sig om disse Niveauoverføringer, Jærnbaneoverføringer, ude i denne store Forstad — om man saa vil kalde den — vor Nabokommune, der, som bekendt, i de senere Aar har udviklet sig i en ganske rivende Grad. Med Udviklingen af Byen følger naturlig en meget stærk Udvikling af alt, hvad der kommer ind under Begrebet Frefvens, og denne bliver i højeste Grad standset og generet af disse Overføringer. Disse Mangler have altsaa et meget bestemt Krav paa snarest

muligt at blive afhjulpne, hvilket turde fremgaa af faktiske Oplysninger, der ville tilflyde Tinget i den nævnte Adresse. Jeg skal blot angive et Par Hovedpunkter af disse: Paa Bodrofsvej bliver hver anden—tredje Vogn af 1,300 om Dagen standset, og der er en Standstning i det hele om Dagen af til sammen 7 Timer, og om Søndagen gaar det op til 9 Timer. Eksceptionelt skal jeg anføre, at der paa en enkelt Søndag er standset 15,449 Fodgængere. Paa Ørstedesvej, der bliver overfaraen af to Baner, Nord- og Vestbanen, bliver hver tredje Sporvogn af 222 standset og hver sjette Vogn af 2,270, og paa Bilovsvej, der ligeledes overføres baade af Vestbanen og af Nordbanen, standses hver 7de Vogn af ca. 1,100. Jeg skal ikke gaa videre i Detailler, men endnu kun nævne Falkoneralleen, hvor hver 5te Sporvogn af 441 og hver 6te Vogn af mellem 15 og 1,600 standses. Det høje Ting vil forstaa, at der for de sidstnævnte Beje bliver et til førnævnte svarende Timeantal Standstninger, hvilket er en ganske overordentlig Byrde og Gene, der er lagt paa Kommunen. Jeg tillader mig derfor, støttende mig paa denne Adresse, paa det varmeste at anbefale den højtærede Indenrigsminister snarest muligt at faa Arbejder satte i Gang, som kunde hemme disse Gener noget, hvis man ikke er i Stand til i den næmeste Tid fuldstændig at komme over dem.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgtreds (Wulff) har Ordet

Wulff: Jeg frasalder Ordet.

Nordam: Jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle faa Betragtninger i Anledning af den Dmtale, Politiet har været Genstand for. Jeg skal ikke komme ind paa de sidste Dages aktuelle Begivenheder her i København, dels kender jeg forholdsvist lidet til disse, og dels er der andre, som ganske sikkert ere mere kompetente end jeg til at tale om denne Sag. Det, som imidlertid har givet mig Anledning til at komme ind paa denne Sag, er nogle Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Bogense (M. Nielsen). Det ærede Medlem fremhævede, at vi ingenlunde vare gunstigere stillede paa Landet end i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem paaviste, hvorledes Politiet optræder paa Landet tit brøft og brutalt, og hvorledes Politiet ikke altid opfatter det som sin Pligt at støtte og hjælpe Befolkningen, men snarere synes fra Gendarmeriet at have arvet Lyften til at frembringe saa